



ՊԵՏՐՈՍ ԴՈՒՐՅԱՆ

Զղջում

Երեկ երբ պաղ քրտանց մեջ
Սև մըրափ մը կ'առնեի,
Եվ թռչնած գույգ մը վարդեր
Այտերուս վրա կ'այրեին,
Անշուշտ ճակտիս վրա մահու
Դալկություն մը կը պլպլար,
Եվ մահու թռիչ մ'ունեի,
Լըսեցի մորս հեծեծում...
Բացի աչերըս խոնջած,
Մորըս արտոսըր տեսի'...
Ո՛հ, ճշմարիտ գորովի
Մարգարիտներ սուտ ու կեղծ...:
Մայրըս անհո՛ւն ցավ մ'ուներ,
Այն սև ցավը ե՛ս էի...
Ա՛հ, գրլուխըս փոթորկեց...
Այս սև հեղեղն տըվի դուրս...
Ո՛հ, ներե՛ ինձ, Աստված իմ,
Մորըս արտոսըր տեսի...:

1871